

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἐνταῦθα . . Δρ. 40
Ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι . . . » 11
Διὰ τὰ δημο-
σια καὶ δημο-
τικά γραφεῖα » 20
Ἐν τῷ ἔξωτε-
ρικῷ ἐν γένει Φρ. 1½

ΗΛΙΟΣ

ΤΙΜΗ
ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Διὰ τὰ δικαστικά
ἔγγραφα ἐν γένει ὁ
στίχος λεπ. 50
Διὰ διατριβὰς καὶ
εἰδοποιήσεις κατ' ἀ-
ποκοπήν.
Οἱ καθυστεροῦντες
ἐνάγονται ἐνώπιον
τῶν ἐνταῦθα δικα-
στηρίων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐξακολουθοῦσιν ἐτι αἱ ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεις. Προκειμένου περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ὠμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτευσεως κ. Θεόδωρος Δηληγιάννης, πᾶσα δὲ ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία ὠνόμασε καὶ λίαν δικαίως, τὸν λόγον τοῦτον ἀριστοῦργημα τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολιτικῶν λόγων. Ἐν τῇ ῥύμη τοῦ λόγου ὅτε ἀπεκάλυπτεν ὅτι ὁ Τρικούπης εἶναι ὁ αἷτιος τῆς παρούσης καταστάσεως, ὠμίλησε περὶ τῆς κατὰ τὸ 1886 ἐπιστρατεύσεως ὡς ἑξῆς :

« Εἶχον τὴν δυστυχίαν νὰ εὑρεθῶ πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου. Μὲ εἶχεν ἀγάγει πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἠσπάσθην καὶ τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσα ἐπὶ ἑπτὰ περίπου μῆνας. Καὶ δὲν εἶχον ἀπατηθῆ τὴν πολιτικὴν ταύτην μόνος ἐγὼ ἐξ ἐνθουσιασμοῦ παραβόλου ἢ μελέτης ελαφράς, εἶχεν ἀσπασθῆ αὐτὴν ἅπαν τὸ ἔθνος, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου, ἐγὼ δὲ ἤμην ὁ διερμηνεὺς τῶν γνωμῶν καὶ τῶν σκέψεων παντὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ἐκτελεστὴς δὲ καὶ θεράπων καὶ ἐπιμελητὴς τῶν παρισταμένων ἀναγκῶν. Ὑπῆρξαν οἱ ἀναγαγόντες τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν τὴν νῦν ἐπισκῆψασαν, εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην καὶ ἀναζητήσαντες νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ μερίμνας, διὰ τῆς ἐπελθούσης νῦν οἰκονομικῆς καταστροφῆς τοῦ κράτους Ἑλληνισμὸν. Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος δὲν ἦτο τοσοῦτον ἀσθενὲς καὶ παρηκμαχὸς, ἵνα πτωχεύσῃ, ὅ- ὅτι ἐδαπανήθησαν πεντήκοντα πέντε ἑκατομμύρια ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πεντήκοντα πέντε ἑκατομμύρια ἐπάγουσι βάρος ἐτήσιον τριῶν ἡμισυ ἑκατομμυρίων, ὁ Ἑλληνικὸς δὲ λαὸς προσεκλήθη νὰ πληρώσῃ καὶ ἀγογγύστως πληρόνει κατ' ἔτος τριάκοντα δύο ἑκατομμύρια περισσότερα ἢ ὅσα ἐπλήρωνε, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Μεσολογγίου, ἡ ὁποία πολιτικὴ ἂν εἶχε λόγον τινα εὐπρόσωπον, ὁ λόγος οὗτος ἦτο ὅτι ἠσχολεῖτο νὰ παρασκιάσῃ τὴν

εὐημερίαν τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας, ἐνῶ τὰ τρία ἡμισυ ἑκατομμύρια διὰ τῶν ὁποίων εἶχεν ἐτήσιως ἐπιβαρυνθῆ τὸ κράτος ἐνεκα τῶν δαπανῶν τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, εἶχον ἀφορμὴν, ἐπιβολὴν ἱερὰν, καὶ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τὸ Κράτος προφρόνως τὸ βᾶρος αὐτό, πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεως ἱστορικῆς. Ἀλλὰ τὸ ἀπροχώρητον, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθη, ἐπῆλθεν ἐκ θελήσεως ἄλλων, τὴν ὁποίαν θέλησιν δὲν ἀπέκειτο εἰς ἐμὲ νὰ πολεμήσω, οὐδὲ ἦτο δυνατόν νὰ καταβάλω. Ἡ θέλησις αὕτη ἦτο ἡ θέλησις τῆς Εὐρώπης, ἥτις πλὴν ἑνὸς μόνου κράτους, μιᾶς μόνου μεγάλης εὐεργέτιδος Δυνάμεως, ἡ ἄλλη σύσσωμος ἀπέκλεισε τοὺς λιμένας μας καὶ τὰ παράλια μας, καὶ ἐπέταξεν ἡμῖν νὰ ἀφοπλισθῶμεν. Ὑπῆρξαν τότε οἱ κακίσαντες με, οἱ ἐλέγξαντές με, οἱ δυσφημήσαντές με ὡς δειλὸν, διότι ἀπῆλθον τῆς ἀρχῆς, ὑπῆρξαν μάλιστα οἱ συμβουλευσαντες τὸ Στέμμα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποδεχθῆ τὴν ἐμὴν παραίτησιν, ἀλλὰ τὴν παραίτησίν μου δὲν ἐδικαιολόγει τὸ συμφέρον μου τὸ προσωπικόν, τὴν ἐδικαιολόγει τὸ συμφέρον τοῦ κράτους, τὴν ἀπῆτει ἡ τιμὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν ἤμην λοιπὸν φυγὰς, ἀλλ' ἤμην μέλος αὐτοῦ τοῦ δυστυχικοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν κακὴν τύχην νὰ εὑρεθῆ εἰς αὐτὴν τὴν δεινὴν θέσιν ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς πατρίδος του».

Περὶ τῶν διοικούντων δὲ τὴν Ἑλλάδα πρὸ ὀλίγου ἐτι εἶπε :

« Μετεβλήθητε εἰς σταυλίτας ἐλπίζοντες οὕτω νὰ σταδιοδρομήσητε ἐν τῇ πολιτικῇ σας (χειροκροτήματα πανταχόθεν τοῦ βουλευτηρίου). Ἐχῶ τὸ θάρρος νὰ λέγω τὴν γνώμην μου ἐγὼ πάντοτε. Τῆς βουλῆς ἡ ἀποστολὴ ἔληξε πλέον μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη, καὶ οἱ πλείστοι τῶν βουλευτῶν ἔχουν τὴν αὐτὴν γνώμην. Ἡκουσα ῥητορὰς τινὰς νὰ λέγωσιν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἐσωζε τὸν τόπον ὡς ἠλπιζον, ἀλλὰ βλέπομεν τῶρα τὰ ἀποτελέσματα. Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐρωτηθῆ τὸ ἔθνος : Ἐπρεπε νὰ ζητηθῆ ἡ διάλυσις. Ἡ

πολιτική τήν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ παρελθούσα κυβέρνησις, δὲν ἐπατρέπετο αὐτῇ ὑπὸ τῆς λογικῆς οὔτε ὑπὸ τῶν θεσμῶν. Ἡ μὴ διάλυσις τῆς βουλῆς παρεσκευάζε τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Τρικούπη. Ὅπως καὶ ἐγένετο πρὸς ἐκπληξίν πάντων, χάρις εἰς τὴν παρελθούσαν κυβέρνησιν»

«Καὶ ὡς ἂν εἶχεν ἐπισκῆψαι ἐν Ἀθήναις λοιμὸς ἢ χολέρα ἢ ὁποία δὲν ἐπέτρεπε νὰ συνέλθῃ ἡ Βουλὴ ἐκτάκτως ἐν Ἀθήναις ἢ ὡς ἐν πολέμοις ἠπέιλον τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔτυχε Κυβέρνησις ἐν τῇ Ἀρχῇ, ἡ ὁποία πρῶτιστον καθήκον εἶχε νὰ σώσῃ τὴν Πατρίδα καὶ ἀποδιώξῃ τοὺς πολεμίους καὶ ἀνελάμβανε διὰ τοῦτο ὑπ' εὐθύνην τῆς νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ λειτουργήσῃ τὸ πολίτευμα, οἱ κ. Γ. Πουργοῦ ἔλεγον, τί νὰ κάμωμεν τὴν Βουλὴν; Νὰ αὐξήσῃ τὴν βοήθην καὶ τὸν ταραχόν, ὁ ὁποῖος ἐκράτει ἐν τῇ κοινωνίᾳ; Καὶ ὑπέλαβον ὅτι ἤρκει νὰ κρίνωσιν οὕτω περὶ τῆς Βουλῆς, ἵνα ὦσι δικαιολογημένοι, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἀγλήσεως νὰ συμπράττωσι μετὰ τῆς Βουλῆς;

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν γνωρίζω ἐὰν εἰς 16 ἢ 18 ἀριθμοῦνται τὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα διαρκῶς εὐρίσκομαι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κ. Βουλευτὴν ἐκ Μεσολογγίου, γνωρίζω ὅμως ὅτι οὐδέποτε ἀπέκρυφα τὴν περὶ αὐτοῦ γνώμην μου, ὅτι μίαν ἡμέραν ἤθελον εὐρεθῆ πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου. Δις δ' εἶπον πρὸς αὐτόν. «δανείζεσαι, δανείζεσαι, δὲν συλλογίζεσαι τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ζητήσῃς νὰ δανεισθῆς καὶ δὲν θὰ εὐρίσκῃς θανειστάς;» Τὴν πικρίαν τῆς δυστυχοῦς ταύτης ἡμέρας ἐδοκίμασεν ὁ ἀξιώτιμος ἐκ Κερκύρας βουλευτής. Τὴν ἐδοκίμασαν καὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐγεύθη αὐτῆς πρὸ τῶν ἄλλων. Οὐδεὶς λοιπὸν ὑπῆρχε λόγος ἵνα ἐπιθυμήσω τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Μεσολογγίου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν δὲ ἔκειτο εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἤθελον καταστήσει αὐτῷ ἀδύνατον τὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπάνοδον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἀλλὰ καίτοι τοιαῦτα φρονῶν, ἀνέπνευσα τὴν 28 Ὀκτωβρίου, ὅταν ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἀνέδειξεν 102 ψήφους ἐνδεικνυούσας τὸν κ. Τρικούπην ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. ἀνέπνευσα διότι ἤθελον εἶσθαι ὄνειδος εἰς τὸν τόπον πλειοψηφία ἐξ 172 Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀποτελουμένη, ἀνδρῶν πολιτικῶν νὰ παρασταθῇ ὡς κοπάδι προβάτων τὸ ὁποῖον διώκεται ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ προσφεύγει εἰς ἄλλην στρουγγαν, ἡ ὁποία παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος (χειροκροτήματα ἐν τῇ δεξιᾷ).

Ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει δὲ τῆς κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1886 μεταστάσεως βουλευτῶν εἰς τὸν Τρικούπην. «Τὸ 1886 φίλε συνάδελφε ἀνέφερον πάντοτε ὡς κηλίδα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, διότι 69 βουλευταὶ μίαν νύκτα ἔτρε-

χον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Μεσολογγίου. Τινὲς μάλιστα οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τοὺς διαδρόμους, ἐκρύπτοντο εἰς τὰ μαγειρεῖα αὐτοῦ (ἰλαρότης). Τῷ ὄντι ἦτο ἡμέρα ὄνειδος διὰ τὸν κοινοβουλευτικὸν βίον τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ὡς ἀναλογισθῶσι τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία θέλει καταλογίσει αὐτοῖς οἱ ἐργάται τοῦ ὄνειδος ἐκείνου, ἂν δ' ἐγὼ δὲν ἐπαναφέρω προσωπικοὺς ἀγῶνας καὶ ἀφίνω ἐν σιγῇ τὸ γεγονός, τὸ πράττω οὐχὶ ἐκ φόβου νὰ τὸ ἀναμνήσω, ἀλλ' ἐκ μεγαλοφροσύνης λησμονῶ αὐτό.

«Μόνον διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συντάγματος κεχαραγμένην ὁδόν, τότε δὲ θὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου, τότε θὰ ἴδωσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δανειστῶν ὅτι ἡ κυβέρνησις μεθ' ὧν συναλλάσσεται, εἶνε κυβέρνησις μόνιμος καὶ δὲν κινδυνεύει νὰ ἀνατραπῇ. Ἀπαιτεῖται δὲ πλήν τῆς συνδρομῆς τοῦ λαοῦ ἵνα καὶ πάντες, βουλευταὶ καὶ μὴ πολιτικοὶ ἄνδρες, ἀποδεχθῶσιν ὅτι τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ τόπου ἀπαιτοῦσιν ἵνα προσφέρωσιν εἰλικρινεῖς ὑπηρεσίας εἰς αὐτόν, ὅτι πρέπει νὰ κατασιγῶσιν αἱ ὑπέρμετροι φιλοδοξίαι, νὰ προσκολληθῶσιν ὅλοι εἰς τοὺς συνταγματικούς θεσμούς, ἄλλως μεγάλα δεινὰ παρασκευάζονται εἰς τὸν τόπον. Ἀφοῦ ἐπῆλθεν ἡ οικονομικὴ καταστροφή, δέον νὰ μὴ ἐπέλθωσι καὶ ἄλλα δεινὰ. Ἐγὼ τὸ θάρρος ν' ἀπευθύνω πρὸς τὴν βουλὴν τὴν γνῶμην ὅτι ἡ κατάστασις τῆς χώρας εἶνε ἐξόχως κρίσιμος. Καὶ ἔχω τὸ θάρρος καὶ λέγω τοῦτο διότι τὸ παρελθὸν μοὶ ἔδωκεν αὐτό. Ἐγὼ ἠγωνίσθην καὶ ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει μετ' ἄλλων, ἐξ ὧν βλέπω παρόντα τὸν κ. Μεσσηνήζην, καὶ συνετελέσαμεν ἵνα συγκρατηθῇ τότε ἡ τάξις. Καὶ τώρα θὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν αὐτὴν πορείαν, ἵνα μὴ ἐξέλθωμεν τῆς συντηρικότητος ἣτις διέκρινε τοὺς πολιτικούς ἀνδρας. Νῦν τὰ πράγματα περιῆλθον ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, ἐγὼ δ' ἔχω καθήκον νὰ μὴ παραλείψω τὴν σύστασιν ταύτην ὅπως πάντες μεριμνήσωμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Γνωρίζω ὅτι δὲν θὰ εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἡ σύστασις αὕτη, ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἔχω τὴν συνείδησίν μου ἐπαναπαυμένην ἐπὶ ξυροῦ ὅτι ἐξέπληρωσα τὸ πρὸς τὸν τόπον καθήκόν μου» (ἐπευφημῆται).

Καὶ τοιοῦτοτρόπως συνεχίσας τὸν λόγον του εἰς δύο συνεδριάσεις ἐπεραίωσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τῆς βουλῆς καὶ τῶν ἀκροατηρίων, ὑποδεικνύων ὅτι μόνη λύσις ἵνα ἐπανέλθωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν τακτικὴν των πορείαν εἶναι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀποθήκην Κασμηρίων Σ. Πυρρή (κατάστημα Ἰ. Τροφιμῶφ) πωλεῖται ἀρίστη συλλογὴ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ἐγράφομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ περὶ τῶν τεροτριπεῶν τῶν περὶ τὸν δήμαρχον Τσιροπινᾶν, δι' εἰκονικῶν κονδυλίων παραγεμιζόντων τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπως οὕτω δικαιολογήσῃσι τὰ πραγματικὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ ἀληθῶς ἔσοδα αὐτοῦ. Ἀναβάλλοντες δὲ τὴν συνέχειαν τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν, ἀντιγράφομεν ἐκ τῶν ἐν τινι τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων δημοσιευομένων πρακτικῶν τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἵνα διδῶσι καὶ τὸ δημόσιον καὶ οἱ δῆμοι καὶ οἱ ἰδιῶται ἀκόμη, ὅπως οὕτω καλύπτωσι τὰ τυχόν εἰς τοὺς ἑαυτῶν προϋπολογισμοὺς ὑπάρχοντα ἑλλείμματα. Προσθεθέντων, δηλαδὴ, καὶ ἄλλων ἐξόδων εἰς τὸν προϋπολογισμόν, συνεπεῖα αἰτήσεων συνδρομῶν καὶ ἄλλων δαπανῶν, προέκυψεν ἑλλείμμα δραχ. 21.365, πρὸς κάλυψιν τοῦ ὁποίου τινες τῶν δημοτικῶν συμβούλων ὑπεστήριξαν, ὅπως ἐλαττωθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν δημοτ. ὑπαλλήλων πλὴν τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων κατὰ 10 ο), ἀλλὰ τοῦτο ἀπέκρουσεν ὁ δήμαρχος, ὑποδείξας ἄλλο καλλέτερον (??) μέσον, ὅπερ καὶ ἡ πλειοψηφία τοῦ συμβουλίου παρεδέχθη ἵνα μὴ χαλάσῃ τὸ χατῆρι τοῦ δημάρχου, ἢ αὐξήθῃσι, (;), δηλαδὴ, αἱ ἐκ τοῦ δημοτ. δαμάρχου εἰσπράξεις (;) κατὰ 25 χιλιάδας καὶ τοιοῦτοτρόπως καὶ ἰσοζύγιον ἐγένετο καὶ περίσσευμα ἰσάλευστα ἐκ δραχ. 3.635 ἔμεινεν. Ἀληθῶς τὸ γενόμενον δὲν ἐκπλήττει ἡμᾶς, διότι εἶναι καθ' ὅλα συνέχεια τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τσιροπινᾶ ὅστις ὅταν ὁ λαὸς συνειζόμενος ἀποπέμψῃ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, θὰ δύναται νὰ εἴπῃ τὸ ἐναντίον ἀκριβῶς τοῦ Ῥωμαίου ἐκείνου εἰπόντος, ὅτι ἐφ' ὅσον ἠδυνήθη προασπίσας τὰ συμφέροντα τῶν ἐκλογέων του προήγαγεν αὐτὰ καὶ ὅτι τὴν πόλιν παραδίδει εἰς τοὺς διαδόχους του πολὺ ἀμείονα ἢ ὁποῖαν τὴν παρέλαβε. Προσθέτων μάλιστα ὅτι ὅπου ἠδυνήθη εἰργάσθη ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν οἷα εἶναι. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ θέλει διδάξῃ καὶ τὸν δήμαρχον καὶ τὸ δημοτ. συμβούλιον τὰ τε καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ὅφειλε νὰ μάθῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἐρμουπόλεως ὅτι ὅταν φθάνωσι τὰ πράγματα μὴς πόλεως εἰς ὁποῖαν ἔφθασαν τὰ τῆς ἡμετέρας, ὥστε νὰ περικόπτονται αἱ ἀποεικονιστικαὶ συνδρομαὶ χρησίμων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ παύεται ἡ μισθοδοσία τῶν Ἰατρῶν τοῦ τε νοσοκομείου καὶ τῆς πόλεως, τότε γίνονται ἄλλου εἴδους νοσοκομεία. Δὲν μισθοδοτοῦνται οὔτε γραμματεῖς καὶ ἀστυνομίαι. Δὲν μισθοδοτοῦνται οὔτε ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἴσως τῶν διοικητ. ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, τὸν Θεοχάρην Β. Θεοχάρους Νομάρχην Κυκλάδων, διότι εἰς τοὺς προκλήτους αὐτοῦ κ. Ἀργυρόπουλον πρῶτην βουλευτὴν, τμηματάρχην ὑπουργείου καὶ Νομάρχην καὶ τὸν κ. Ἰω. Λαμπρίδην ἐπλήρωνεν εἰς μὲν τὸν πρῶτον δραχμᾶς τριακοσίας καὶ εἰς τὸν δεύτερον τριακοσίας πενήτηκοντα.

Γνωστοῦ ὄντος τοῖς Ἐρμουπολίταις ποῖος ὁ νῦν γραμματεὺς τῆς δημαρχίας, ποῖα τὰ φῶτα, ἢ ἀνάπτυξις καὶ αἱ γνώσεις του, πῶς ἐσπούδασε, πῶς καὶ μετὰ ποῖων συναναστρέφεται, ἀνεγράψαμεν τοὺς γραμματεῖς τῶν ἄλλων μεγάλων δήμων τοῦ Κράτους, ἵνα γίνῃ ἢ παραβολὴ, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῆς ἐσχάτης ἀπορίας τοῦ ἡμετέρου δήμου.

Περιελθόντος τοῦ δήμου τῷ 1853 εἰς οικονομικὴν στενοχωρίαν οὐδὲως ἐμοιάζουσαν μετὰ τὴν παρούσαν χείρονα κατὰ πολλὰ ἐκείνης, πρῶτος ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῶν οικονομικῶν ὁ τότε δήμαρχος, ὁ μακαρίτης Δαμαλᾶς, οὐ μόνον προσενεγκὼν τὴν ἑαυτοῦ ἀντιμισθίαν ἀλλὰ καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἐξ ἰδίων πληρωμὴν ἐνός, νομίζομεν, δημοτικοῦ ἱατροῦ καὶ δύο τῶν παρὰ τῷ Ἑλληνιστολογίῳ διατηρουμένων τότε ὑποδιδασκάλων, καὶ οὕτω ὁ δῆμος ἐπανήγαγε τὰ οικονομικὰ του περικόψας οὐ μόνον θέσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς μισθοδοσίας τῶν ἀπομεινάντων. Ἦδη δὲ ὁποῖον δίδει παράδειγμα ὁ δήμαρχος; Οὐ μόνον περιέκοψε τὴν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων παιδῶν παρεχομένην ὑπὸ τοῦ δήμου χορηγίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμετέρους συμπολίτας προτιθεμένους νὰ συμπεριλάβωσι καὶ τὴν Σχολὴν εἰς κληροδοτήματα ἅτινα ἢ γενναία αὐτοῦ καρδία διένειμεν εἰς τὰ ἐδῶ φιλανθρωπικὰ, παρίστα τὸ ἀχρηστον τῆς σχολῆς ταύτης. Δὲν εἶναι ἀχρηστοὶ αἱ σχολαί, κ. δήμαρχε, οὔτε οἱ παῖδες τοῦ λαοῦ ὅπως νομίζετε ἀνάξιον συνδρομῆς. Μήπως αἱ περιστάσεις δὲν ἀνήγαγον τὰ τέκνα τοῦ ὄχλου καὶ γόνους προστωχωτάτων καὶ εὐτελεστάτων οἰκογενειῶν νὰ ἀνέλθωσι καὶ εἰς τὴν διοίκησιν ἀκόμη συμπολιτῶν τῶν γνωρίζοντων τὴν οἰκογένειαν, ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν;

Ἐπειδὴ εἰς τὸ προηγουμένον ἡμῶν φύλλον ἐγένετο λάθος ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὸν γνωστὸν τοῦ δήμου... γραμματέα, ἀναδημοσιεύομεν καὶ πάλιν τὴν περικοπήν ἐκείνην ἔχουσαν ὡς ἐξῆς. «Εἰς μάτην τινὲς τῶν δημοτ. συμβούλων ὑπέμνησαν τὸ παράλογον τῆς μισθοδοσίας, οὐ μόνον ἀδικαιολόγητον διὰ τὴν παρούσαν τοῦ δήμου κατάσταση, ἀλλὰ καὶ πρωτοφανές. Εἰς μάτην ἀνέφερον τὰς μισθοδοσίας τῶν γραμματέων ἄλλων δήμων, διότι ὁ μὲν τῶν Πατρῶν λαμβάνει δραχμᾶς 225, ὁ τοῦ Βόλου 200, ὁ τῆς Κερκύρας 175 καὶ ὁ τοῦ Πειραιῶς τριακοσίας, ἐνῶ οἱ δῆμοι ἐκεῖνοι ἄφθινα καὶ ἀσφαλῆ ἔχοντες εἰσοδήματα εὐποροῦσιν, ἐκτὸς δὲ τούτου γραμματεῖς μὲν τῆς δημαρχίας Πατρῶν εἶναι ὁ ἀρχαῖος ἀνώτατος διοικητικὸς ὑπαλλήλος κ. Μανούσος, τοῦ Πειραιῶς ὁ πρῶτος εἰσαγγελεὺς Ἐρετῶν, Νομάρχης καὶ Βασιλ. ἐπίτροπος Θεσσαλίας κ. Λιμπεράκης. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ δῆμος Ἀθηνῶν ἐπλήρωσε δραχμᾶς τετρακοσίας, ἀλλ' ὅταν προσέλαβε γραμματέα τὸν ἀρχαιότατον καὶ ἐμπειρότατον ἴσως τῶν διοικητ. ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, τὸν Θεοχάρην Β. Θεοχάρους Νομάρχην Κυκλάδων, διότι εἰς τοὺς προκλήτους αὐτοῦ κ. Ἀργυρόπουλον πρῶτην βουλευτὴν, τμηματάρχην ὑπουργείου καὶ Νομάρχην καὶ τὸν κ. Ἰω. Λαμπρίδην ἐπλήρωνεν εἰς μὲν τὸν πρῶτον δραχμᾶς τριακοσίας καὶ εἰς τὸν δεύτερον τριακοσίας πενήτηκοντα.

Γνωστοῦ ὄντος τοῖς Ἐρμουπολίταις ποῖος ὁ νῦν γραμματεὺς τῆς δημαρχίας, ποῖα τὰ φῶτα, ἢ ἀνάπτυξις καὶ αἱ γνώσεις του, πῶς ἐσπούδασε, πῶς καὶ μετὰ ποῖων συναναστρέφεται, ἀνεγράψαμεν τοὺς γραμματεῖς τῶν ἄλλων μεγάλων δήμων τοῦ Κράτους, ἵνα γίνῃ ἢ παραβολὴ, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῆς ἐσχάτης ἀπορίας τοῦ ἡμετέρου δήμου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ καιρὸς ἀτακτος καὶ κινδυνώδης, δύναται τις εἶπεν, εἰς τὴν ὑγείαν διὰ τὴν ἀταξίαν του. Ψυχρὸς τὸ πρῶτ' καὶ τὸ ἐσπέρως ὑγρασία εἰς τὸ ὑπαιθρον, διορθωμένος κατόπιν. Ἀτυχῶς δὲ ἡ ἀταξία αὐτὴ ὑποδοχθεὶ τὰ κρουολογήματα καὶ τὴν κρατοῦσαν τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ἐπιδημίαν, ἐξ ἧς πολλαὶ οἰκογένειαι θρηνοῦσι προσφιλεῖς ὑπάρξεις. Ἐνῶ δὲ ἡ λοιπὴ Ἑλλάς καὶ ἰδίως ἡ Θεσσαλία ἐπλημμύρησεν ἀπὸ βροχῆν, ἐδῶ δὲν ἔβρεξεν ἀπὸ τῆς προπαραλθούσης ἐβδομάδος.

— Ἐξακολουθεῖ ἔτι ἡ κρατοῦσα πάσας τὰς τάξεις τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀργία καὶ δυστυχία συνεπεία τῶν ὁποίων ἤρξαντο τινα κρούσματα καθ' ὁδὸν ἐπιθέσεων ἐπὶ ἀρπαγῆ, ἀν' ὅχι λιστεία, κατὰ συμπολιτῶν ἡμῶν. Καὶ πρῶτη μὲν ἐγένετο ὀλίγον ἀνωτέρω τοῦ θεάτρου κατὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πυριτιδοποιείου κ. Δ. Καρχαγόρη, ἄλλη εἰς Ψαρριανὰ κατὰ τοῦ γέροντος Ἀποστόλη, τὴν Παρασκευὴν δ' ἐσπέρως παῖς ἀφαρπάσας ἄρτον ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ ἀρτοποιείου Ἀσυμοῦτου πάγκου ἐτρέπη εἰς φυγὴν. Εὐχόμεθα ὅπως μὴ ἡ πείνη καὶ δυστυχία ἀναγκάσῃ τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας νὰ προβῶσιν εἰς χειρότερα.

— Οὐδὲ **φυγόποινος** οὐδὲ **φυγόποινος** εἶναι ὁ τραυματίας τὴν σύζυγόν του Δημήτριος Εὐδάκης. Εἶναι μόνον σύζυγος δυστυχῆς καὶ ἀξίος συμπαθείας, ὥστε ὁ κ. ἀστυνόμος δὲν ἔκαμε καλὰ ὑβρίζων ἐν τῷ δελτίῳ του ἐν συμπολίτην του διότι ἀπέβαλε τὴν σύζυγόν του.

— Οἱ ἡμέτεροι συμπολίται κ. Κωνσταντῖνος, Γεώργιος, Σταμάτιος, Πέτρος καὶ Ἰωάννης Ἀθαν. Κρίνου προσέφερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἄρτι θανούσης μητρὸς αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα ἐνταῦθα φιλανθρωπικὰ τὰ ἐξῆς ποσά. Εἰς τὸ Ἐργαστάσιον Ἀπόρων Γυναικῶν δραχμὰς 5.000, τὸ Πτωχοκομεῖον δραχμ. 3.000 καὶ ἀνά χιλιάς δραχμὰς εἰς τὴν Σχολὴν Ἀπόρων παιδῶν, τὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τὸν τῆς Μεταμορφώσεως, τὸ Ἱερατικὸν ταμεῖον καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον.

— Τὸ καταστατικὸν τῆς ἄρτι συστάσης ἐνταῦθα Ἀτμοπλοϊκῆς Ἐταιρίας ἐνεκρίθη, ἀρθέντος οὕτω σπουδαίου ἐμποδίου. Ἦρξαντο δὲ καὶ τινες προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἐπισκευὴν ἀν' μὴ ὄλων, τινῶν ὅμως ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων, καὶ διορισμὸν τῶν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας πρακτόρων, πρὸς κατάληψιν τῶν θέσεων τῶν ὁποίων πολλαὶ ἐνέργειαι γίνονται καὶ πολλοὶ οἱ μνηστῆρες εἰσίν.

— Ἄλλ' ὅμως κατὰ καθήκον ἐφείλομεν νὰ γράψωμεν τὸ λεχθέν, ὅτι ὑπὸ πολλῶν τῶν ἐν Πειραιεὶ μεγαλεμπόρων καὶ φορτωτῶν ὑποδεικνύεται ὁ ἐκεῖ ἀποκατεστημένος ἡμέτερος συμπολίτης κ. Κωνσταντῖνος Δ. Μακρόπουλος, νέος δραστήριος καὶ εὐφυῆς, ὅστις διὰ τῶν μεγάλων καὶ πολλῶν αὐτοῦ ἐν Πειραιεὶ κοινωνικῶν καὶ ἐμπορικῶν σχέσεων, βεβαίως θέλει καταστῆ χρησιμώτατος εἰς τὴν ἐπαύξεισιν τῶν ἐκεῖ ἐργασιῶν τῆς Ἀτμοπλοίας.

— Καὶ ὁ λεγόμενος δὲ διορισμὸς τοῦ τέως ἐν Πειραιεὶ πράκτορος τοῦ καλοῦ καγαθοῦ κ. Ἀναστασίου Μπόνη εἰς ἀνωτέραν παρὰ τῇ ἀτμοπλοίᾳ θέσιν, εἶναι λίαν πρόσφορος καὶ βέβαια θὰ ᾖναι ὠφέλιμος εἰς τὴν Ἑ-

ταιρίαν διὰ τὰς περὶ τὴν διοίκεισιν τοιούτων ἔργων γνώσεις αὐτοῦ καὶ τὴν ἐμπειρίαν.

— Γενομένης τὴν Κυριακὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης, ἐξελέγηθησαν οἱ κ.κ. Μ. Ναύτας, Νικ. Ἰσ. Ἀνδρουλῆς, Δ. Γ. Ἀποστολίδης ἱατρός, Π. Ζ. Νεγρεπόντες καὶ Ἀδαμ. Μολοχάδης.

— Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν καὶ αἱ λιπικὴ δὲ ἐφημερίδες ἔγραψαν περὶ τοῦ ἀτμοκινήτου ὑφηντηρίου τῶν κ. Ἀ. καὶ Κ. Παπινκνττασοπούλων. Ἀληθῶς κατ' αὐτὰς ἐπισκεφθέντες, τὸ εἰρημένον ἐργοστάσιον καὶ ἰδόντες τὰς προόδους αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαροῦμεν τοὺς ἐπιμελεῖς αὐτοῦ ἰδιοκτῆτας. Εὐχαρίστως δὲ μανθάνομεν ὅτι τὰ λευκὰ πανιά τοῦ εἰρημένου καταστήματος ἤρξαντο πωλούμενα ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλοῦ, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ καθ' ἐκάστην λαμβάνουσι προαγγελίας μεγάλων ποσῶν τῶν πανίων αὐτῶν, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἐντελέστερα ἴσως τῶν ἐν Ἑλλάδι κατασκευαζομένων.

— Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του ἀποθνῶν ἐκδηύθη χθὲς ἐν ἐκτάκτῳ συρροῇ πλήθους ὁ ἐργαστασιάρχης βυρσιδεψεῖου **Ἀλέξανδρος Π. Καλουτᾶς**. Νεώτατος τῶν υἱῶν ἐνός τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἐρμουπόλεως κατοίκων, τοῦ μακαρίτου Παναγιώτου Καλουτᾶ, διεκρίνετο διὰ τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν αὐτοῦ χαρακτήρα, μάλιστα δὲ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν συνδεθεὶς εἰς γάμον μετὰ τῆς καλῆς καγαθῆς Βικτωρίας θυγατρὸς τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Ἀντωνίου Μαρκαντωνάκη, ἀνηρπάγη οὖν ὑπὸ τοῦ θανάτου, καταλιπὼν νεαρὰν γήραν πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ τοὺς λοιποὺς συγγονεῖς τοῦ μακαρίτου ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ ἡμῶν συλλυπητήρια.

— Ἀπῆλθεν εἰς Νάξον ὁ ἐκεῖ ἀποκατεστημένος ἡμέτερος συμπολίτης κ. Δημήτριος Ι. Λαγουρός.

— Ἀφίχθη ἐκ Ῥωσσίας ὁ φίλτατος κ. Ματθαῖος Ζ. Πετροκόκκινος καὶ ἐκ Πατρῶν ὁ φίλτατος κ. Μαν. Φραγκίδης Γυμνασιάρχης.

— Ὁ ἀξιόλογος ἡμῶν συμπολίτης κ. Μιχαὴλ Φραγκίδης μηχανικός ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς διὰ πάντων τῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Κατίνας Ι. Δασκαλοπούλου πικρηνίμου ὄντος τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Μανουὴλ Φραγκίδου γυμνασιάρχου Σύρου. Τοῖς ἀρίστα προσηρημοσμένοις νεονύμφοις εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

— Παραπλεύρως τοῦ ποτὲ καταστήματος Χατζηγιάννη ἐντὸς τῆς στενωποῦ καὶ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ κ. Μ. Ἀρμακόλα, οἱ κ. Ἀδελφοὶ Γκούμα παρασκευάζουσι μετὰ πολλὰς ἐκκαθάρσεις διὰ λιπικίου ἀτμοκινήτου ἄλλας μαγειρικὸν καθαρότατον, τὸ ὅποιον συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας. Ἐπίσης οἱ ἴδιοι πωλοῦσι Κονάκ ἀρίστης ποιότητος καὶ γνησιώτατον εἰς φιάλας καὶ μετὰ τὴν ὀκάν.

ΣΠΕΡΜΑΤΣΕΤΑ ἀρίστα τῶν ἐν Βόλῳ ἐργοστασιάρχῶν κ. Ἀδελφῶν Τσολάκη, πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τῶν κ. Ἀδελφῶν Μάνθου.

ΕΙΚΟΝΕΣ Θ. Π. Δηληγιάννη πωλοῦνται εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Νέας Ἐταιρίας τοῦ Τύπου.